

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

Україна, МСП 03680, м. Київ-35, вул. Урицького, 45

Тел.: (044) 494-06-06 Факс: (044) 494-06-67, 494-06-63

Р І Ш Е Н Н Я

3 листопада 2011 р.

Колегія Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Дмитришина В.С. від 13.01.2011 № 94 у складі головуєчого – Дмитришина В.С., членів колегії – Цибенко Л.А., Жмурко О.В., Шевелевої Т.М., та Совгирі С.А. розглянула заяву Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” про визнання знака “Песняры” добре відомим в Україні.

Розгляд заяви здійснювався на засіданнях колегії Апеляційної палати 03.02.2011 та 03.11.2011.

На засіданні присутній представник заявника – патентний повірений Янішевська А.Л.

Аргументація заявника:

Заявник – Государственное учреждение “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” просить визнати словесне позначення “Песняры” добре відомим в Україні щодо послуг 35 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (далі – МКТП) “реклама в комп’ютерній мережі” та щодо послуг 41 класу МКТП “організація і проведення концертів; шоу-програми”, станом на 1 січня 1985 року.

Позиція заявника щодо доброї відомості свого знака ґрунтується на представлених фактичних відомостях, серед яких суттєве значення мають історія створення позначення та тривалість його використання, а також популярність Белорусского государственного ансамблю “Песняри”.

Державна установа “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” була створена у вересні 1969 року як вокально-інструментальний ансамбль “Песняри” при Білоруській державній філармонії. Художнім керівником цього ансамблю незмінно до кінця свого життя залишався віртуозний музикант, талановитий композитор і блискучий вокаліст Володимир Георгійович Мулявін.

За час свого існування найменування цього творчого колективу неодноразово змінювалося. У 1985 році згідно з наказом Міністерства культури БРСР від 01.10.1985 № 96 вокально-інструментальний ансамбль “Песняри” Білоруської державної філармонії був перейменований в Державний білоруський естрадний ансамбль “Песняри”. У 1989 році наказом Міністерства культури БРСР від 05.12.1989 № 185 і постановою Ради Міністрів БРСР від 06.10.1989 № 269 Державний білоруський естрадний ансамбль “Песняри” був виведений із складу Білоруської державної філармонії і реорганізований у Білоруський державний ансамбль “Песняри”.

У 2000 році до юридичного статусу Білоруського державного ансамблю “Песняри” офіційно було внесено останню зміну, згідно з якою ансамбль отримав назву “Государственное учреждение “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” та став єдиним законним правонаступником Білоруського державного ансамблю “Песняри”.

Всі вказані найменування ансамблю містили позначення “ПЕСНЯРЫ”, яке стало візитною карткою не тільки Республіки Білорусь, але й всього Радянського Союзу.

Тріумфальне крокування ансамблю “Песняри” почалося з яскравої перемоги на IV Всесоюзному конкурсі артистів естради 1970 року у м.Москві. З цього часу бере початок повномасштабна концертна діяльність ансамблю по всьому Радянському Союзу і території сьогоднішньої України, зокрема.

Гастрольно-концертна діяльність ансамблю “Песняри” крім території Радянського Союзу була поширена на 38 країн Європи, Азії, Північної та Південної Америки, Африки і широко висвітлювалась у засобах масової інформації: газетах, журналах, радіо та телебаченні.

Ансамбль “Песняри” є лауреатом і дипломантом 12-ти фестивалів і конкурсів, що проводилися на території СРСР, Росії, Польщі, Німеччини, Болгарії, Франції, Фінляндії, Мексики, Куби, КНДР, США.

У 1982 році ансамбль “Песняри” був нагороджений “Золотим диском” – головним призом Всесоюзної фірми грамзапису “Мелодія”.

Творчість і концертна діяльність ансамблю “Песняри” знайшла своє широке відображення у вітчизняному і зарубіжному кінематографі. Позначення “Песняры” представлено у шести фільмах, створених про ансамбль “Песняри”:

“Песняры” (Канада), “Ясь и Янина” (Беларусьфільм), “Діск” (Мосфільм), “20 минут с “Песнярами” (Ленфільм), “А также цирк” (Беларусьфільм), “Через всю войну” (Беларусьфільм).

Величезної популярності і відомості ансамблем “Песняри” досягнуто у зв’язку з виконанням концертних програм “Я не паэт”, “Через всю войну”, “Во весь голос”, “Вянок”, “Соло души”, “Вольность”, “30 лет спустя”, “Распавядальная”.

Як результат творчої і гастрольно-концертної діяльності ансамблем “Песняри” з 1970 року випущено 11 дисків загальним тиражем 12 мільйонів екземплярів.

В якості доказів та на підтвердження своїх доводів про добру відомість в Україні позначення “Песняры” станом на 1 січня 1985 року заявником надані такі документальні відомості:

1. Копія свідоцтва про міжнародну реєстрацію комбінованого знака для товарів і послуг “ПЕСНЯРЫ Pesnyary” № 1 004 725;

2. Копія наказу Міністерства культури БРСР від 01.10.85 № 96 Про перейменування вокально-інструментального ансамблю “Песняри” білоруської державної філармонії в Державний білоруський естрадний ансамбль “Песняри”;

3. Копія наказу Міністерства культури БРСР від 05.12.89 № 185 Про виділення Державного білоруського естрадного ансамблю “Песняри” із складу Білоруської державної філармонії та про перетворення його в Білоруський державний ансамбль “Песняри”;

4. Постанова Ради Міністрів БРСР від 06.10.89 № 269 Про виділення Державного білоруського естрадного ансамблю “Песняри” із складу Білоруської державної ордену Трудового Червоного прапора філармонії та про перетворення його в Білоруський державний ансамбль “Песняри”;

5. Копія витягу із Статуту Государственного учреждения “Белоруський государственный ансамбль “Песняри” та зміни, внесені до Статуту;

6. Роздруківка з бази даних “ROMARIN” щодо міжнародної реєстрації позначення “Песняры” № 822936 від 04.03.2004 на ім’я російського товариства з обмеженою відповідальністю “Песняри”;

7. Копія свідоцтва Республіки Білорусь № 9 на добре відомий знак “ПЕСНЯРЫ”;

8. Копія свідоцтва Російської Федерації № 92 на добре відомий знак “Песняры”;

9. Довідка про основні показники концертної діяльності Государственного учреждения “Белоруський государственный ансамбль “Песняри” за 1975-1990 та 1999-2010 роки;

10. Матеріали Білоруського державного архіву-музею літератури і мистецтва про концертну діяльність Білоруського державного ансамблю “Песняри” у 1993 році, зокрема на території України;

11. Копія листа начальника управління МВС України в м. Севастополі генерала-майора міліції В.В. Малікова від 14.12.2004 № 2/1021 директору Білоруського державного ансамблю “Песняри” Скорожонку В.Г. про запрошення взяти участь у святковому концерті, присвяченому Дню міліції України;

12. Матеріали Білоруського державного архіву-музею літератури і мистецтва з відомостями про Білоруський державний ансамбль “Песняри” та довідка про видатки і прибуток від концертної діяльності ансамблю за 1992 рік.

13. Інформаційні матеріали, статті, інтерв'ю про Білоруський державний ансамбль “Песняри” надруковані в різних виданнях, в тому числі зарубіжних, та в Інтернет за 1976-2010 роки;

14. Ксерокопії сторінок книги: “Владимир Мулявин. Нота судьбы: Воспоминания, интервью, исследования”, Мінськ, “Мастацкая літаратура”, 2004 рік;

15. Роздруківка з веб-сайту газети “Белорусские новости” статті “Песняры” – размножение культового бренда” www.naviny.by/rubrics/culture/2009/02/14/ic_articles_117_161233/

16. Роздруківка сторінки з сайту Вікіпедії – вільної енциклопедії <http://ru.wikipedia.org/wiki.;>

17. Копії документів, що підтверджують введення споживачів в оману стосовно особи, яка надає послуги шоу-бізнесу під знаком “ПЕСНЯРЫ”;

18. Засвідчені копії листів подяки, що надійшли на адресу Государственное учреждение “Белорусский государственный ансамбль “Песняри”;

19. Матеріали Білоруського державного архіву-музею літератури і мистецтва з відомостями про нагородження Білоруського державного ансамблю “Песняри” нагородою Всесоюзної фірми грампластинок “Мелодия” – “Золотий диск”;

20. Дискографія випущених ансамблем платівок і дисків з архіву Государственное учреждение “Белорусский государственный ансамбль “Песняри”;

21. Перелік кінематографічних творів створених про Государственное учреждение “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” та за його участі;

22. Ксерокопія публікації молодіжної газети “Звуковая дорожка”, що містить результати опитування щодо самих популярних зірок радянської естради;

23. Довідка про відвідування Інтернет сайту Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри”;

24. Копія витягу з Російської духовно-меморіальної газети “Реквием”, присвяченого увічненню пам’яті Народного артиста СРСР Володимира Мулявіна та його “Піснярів”;

25. Довідка Національної телекомпанії України про наявність записів аудіовізуальних творів за участю Білоруського державного ансамблю “Песняри”;

26. Довідка Національної радіокомпанії України про наявність аудіо записів творів за участю Білоруського державного ансамблю “Песняри”;

27. Інформаційні матеріали, статті, інтерв’ю про Білоруський державний ансамбль “Песняри” надруковані в українських електронних виданнях (газета “День”, “СЕГОДНЯ.ua”, “Комсомольская правда в Украине”, “Бульвар”) 2007-2010 роки;

28. Перелік статей про Білоруський державний ансамбль “Песняри”, надрукованих в газеті “Дзеркало тижня” з 1994 по 1999 роки та у 2007 році.

Колегія Апеляційної палати всебічно та в повному обсязі дослідила документи та матеріали, що були надані заявником в якості доказів наявності факторів та обставин, на підставі яких можна зробити висновок про те, що позначення є добре відомим в Україні, та вислухала пояснення представника заявника.

Під час дослідження, аналізу та оцінки доводів, обґрунтувань, доказів і пояснень колегія Апеляційної палати керувалася наступним.

Відповідно до пункту першого статті 25 Закону України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг” (далі – Закон): “Охорона прав на добре відомий знак здійснюється згідно з статтею 6bis Паризької конвенції про охорону промислової власності та цим Законом на підставі визнання знака добре відомим Апеляційною палатою або судом”. Знак може бути визнаний добре відомим незалежно від реєстрації його в Україні.

Згідно з пунктом другим статті 5 Закону об’єктом знака може бути будь-яке позначення або будь-яка комбінація позначень. Такими позначеннями можуть бути, зокрема, слова, у тому числі власні імена, літери, цифри, зображувальні елементи, кольори та комбінації кольорів, а також будь-яка комбінація таких позначень.

Відповідно до пункту другого статті 25 Закону при визначенні того, чи є знак добре відомим в Україні, можуть розглядатися, зокрема, такі фактори, якщо вони є доречними:

ступінь відомості чи визнання знака у відповідному секторі суспільства;
 тривалість, обсяг та географічний район будь-якого використання знака;
 тривалість, обсяг та географічний район будь-якого просування знака, включаючи рекламування чи оприлюднення та представлення на ярмарках чи виставках товарів та/або послуг, щодо яких знак застосовується;

тривалість та географічний район будь-яких реєстрацій та/або заявок на реєстрацію знака за умови, що знак використовується чи є визнаним;

свідчення успішного відстоювання прав на знак, зокрема територія, на якій знак визнано добре відомим компетентними органами;

цінність, що асоціюється зі знаком.

Відповідно до статті 2 Спільних рекомендацій відносно положень про охорону добре відомих знаків, що прийняті Асамблеєю Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) на тридцять четвертій сесії засідань Асамблей держав-членів ВОІВ 20-29 вересня 1999 року (далі – Рекомендації), при визначенні знака добре відомим мають бути взяті до уваги будь-які обставини, на підставі яких можна зробити висновок про те, що знак є добре відомим, в тому числі інформацію про фактори, що визначені Законом, хоча і не обмежуючись нею.

Для визначення того, чи є позначення “Песняры” добре відомим в Україні, колегією Апеляційної палати були розглянуті, зокрема, такі доречні фактори та фактичні обставини:

1. Ступінь відомості чи визнання знака у відповідному секторі суспільства

Відповідно до параграфу 2 (а) статті 2 Рекомендацій під час визнання знака добре відомим сектори суспільства, які беруться до уваги визначаються як: фактичні та/або потенційні споживачі товару і/або послуг, для яких використовується знак; особи, що беруть участь в забезпеченні каналів розповсюдження того виду товару і/або послуг для яких використовується знак; ділові кола, що займаються тим видом товарів і/або послуг, для яких використовується знак.

Найбільш доречним і широким сектором суспільства для позначення “Песняры” є населення України, як жінки так і чоловіки, переважно віком від 30 років і старші.

На підтвердження відомості позначення “Песняры” заявником надано відомості про гастрольно-концертну діяльність Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри”. За даними заявника в період з 1975 по 1990 роки та з 1999 по 2009 ансамблем “Песняри” проведено понад 3 500 концертів в тому числі й на території України. Кількість глядачів присутніх на цих концертах перевищувала 2,5 мільйони.

Чисельні публікації у друкованих засобах масової інформації також свідчать про відомість ансамблю, а відтак і самого позначення. Так, у сімдесяті - вісімдесяті роки та на початку дев'яностих статті про ансамбль “Песняри” та інтерв'ю з його учасниками були опубліковані у таких газетах: “Правда”, “Известия”, “Московский комсомолец”, “Комсомольская правда”, “Советская культура”, “Культура”, “Красная звезда”, “Социалистическая индустрия”, “Московские новости” “Washington Post”, “Зеркало недели”, “Вечірній Київ”, “Музыкальные новости”, які, як відомо, виходили багатомільйонними тиражами та розповсюджувались по всій території Радянського Союзу. Крім газет статті про ансамбль “Песняри” можна було прочитати у найвідоміших журналах: “Огонёк”, “Смена”, “Музыкальная жизнь”, “7 дней”.

Значну роль у поширенні відомості і популярності ансамблю “Песняри” відігравало радіо і телебачення. Пісенні композиції у виконанні ансамблю “Песняри” були невід'ємною частиною багатьох розважальних радіо та телепрограм, що транслювалися на каналах союзного та республіканського значення.

Засновником і незмінним керівником ансамблю “Песняри” до 2003 року був видатний музикант і композитор Володимир Мулявін. У 2004 році про нього і його долю вийшла друком книга – “Владимир Мулявин. Нота судьбы: Воспоминания, интервью, исследования”. Тираж цього видання склав 5 000 екземплярів.

З огляду на зазначене, колегія Апеляційної палати вважає, що заявником доведено факт того, що позначення “Песняры” є широко відомим доречному колу споживачів на території України.

2. Тривалість, обсяг та географічний район будь-якого використання знака

Початком використання позначення “Песняры” стало створення у вересні 1969 року вокально-інструментального ансамблю “Песняри” при Білоруській державній філармонії.

За час свого існування з 1970 року по сьогоднішній день ансамблем “Песняри” здійснювалася гастрольно-концертна діяльність по всій території колишнього Радянського Союзу та закордоном.

Позначення “Песняры” інтенсивно використовувалося під час організації концертів і гастролей та підготовки до них шляхом випуску і розповсюдження афіш, буклетів та інформування про концерти і гастролі по радіо і телебаченню. За більш ніж 40-річний період своєї творчої діяльності гастрольні афіші з позначенням “Песняры” рекламували виступи ансамблю по всій території України, зокрема, в таких містах як Київ, Харків, Донецьк, Львів, Одеса, Севастополь, Дніпропетровськ, Чернівці, Полтава та інші.

Важливу роль у набутті доброї відомості позначення “Песняры” відіграла не лише гастрольно-концертна діяльність колективу, зокрема в Україні, а й участь у престижних міжнародних конкурсах і фестивалях, на яких ансамбль “Песняри” неодноразово нагороджувався переможними преміями. Зокрема, ансамбль був лауреатом таких фестивалів і конкурсів:

IV Всесоюзний конкурс артистів естради в Москві (1970);

Міжнародний фестиваль естрадної пісні в Сопоті (Польща, 1971);

Всесоюзний конкурс радянської пісні (1972);

Фестиваль радянської пісні в Зеленій Гурі (Польща, 1973);

X Всесвітній фестиваль молоді та студентів в Берліні (1973);

Міжнародний фестиваль пісні “Золотий лев” у Лейпцигу (1974);

Міжнародний конкурс артистів естради “Золотий орфей” (Болгарія, 1974);

Всесвітній музикальний ярмарок MIDEM у Каннах (Франція, 1975);

Міжнародний фестиваль політичної пісні у Гельсінкі (Фінляндія, 1978);

Міжнародний фестиваль газети “Oposition” (Мексика, 1981);

Міжнародний фестиваль політичної пісні “Vereadero-83” (Куба, 1983);

Міжнародний музикальний конкурс на створення гімну для Парку Миру (Небраска, США, 1993).

1982 року ансамбль “Песняри” був нагороджений головним призом Всесоюзної фірми грамзапису “Мелодія” – “Золотий диск”. За весь період своєї творчої діяльності Білоруський державний ансамбль “Песняри” випустив 11 дисків-гігантів загальним тиражем 12 мільйонів екземплярів

Про відомість позначення “Песняры” свідчать надані заявником відомості щодо дискографії Білоруського державного ансамблю “Песняри”, які включають дані про кількість і обсяг випуску матеріальних носіїв (диски, платівки, касети), що містять музичні твори, які виконувалися ансамблем.

Згідно з цими даними з 1970 по 1990 роки випущено 8 дисків-гігантів. На обкладинці кожного з цих дисків зазначалося позначення “Песняры”.

Крім того, за період 1971-1994 років ансамблем випущено 13 дисків - міньйонів, 64 диски – збірники, 24 CD-альбоми, 15 альбомів пісень на аудіокасетах і 12 дисків – “кругозоров”.

Заявником також надані відомості щодо творчої діяльності ансамблю і використання позначення “Песняры” у кінематографі та на телебаченні. Про ансамбль та за його участю знято 15 кіно- і телефільмів, показано велику кількість телеконцертів, зокрема такі як: “Творчий вечір Олександри Пахмутової” (1975), “Творчий вечір Михайла Матусовського” (1976), “Творчий вечір Ігоря Лученка” (1986, 1990), Ювілейний концерт Давида Тухманова “По волне моей памяти” (2000).

Ансамбль “Песняри” брав участь у таких телевізійних шоу програмах: “Голубой огонек” (1970, 1985), “Шире круг” (1988), “Золотой шлягер (песни прошлых лет)” (1994), “Споемте, друзья” (1985, 1989, 1990), концертах, присвячених дню міліції (1970, 1971), а також найбільш популярній серед телеглядачів музикальній програмі “Песня года”, в якій “Песняри” виступали у 1970 році з піснею “Рушники”, у 1972 – “Берёзовый сок”, “Косил Ясь конюшину”, у 1975 – “Добрый вечер девчоночка”, у 1976 – “Белоруссия”, “Вологда”, у 1977 – “Вероника”, у 1979 – “Каждый четвертый”, у 1981 – “Слушай теща”, “Зачарованная”, у 1983 – “Я не могу иначе”, “Беседа с Отечеством” та багатьох інших.

Таким чином, колегія Апеляційної палати встановила, що надані заявником відомості свідчать про те, що використання позначення “Песняры” є тривалим, значним за обсягом та географічним поширенням.

3. Тривалість та географічний район будь-яких реєстрацій та/або заявок на реєстрацію знака

Надані заявником документи підтверджують факт міжнародної реєстрації від 24.04.2009 за № 1004725 комбінованого знака “Песняры” з поширенням правової охорони на територію України, Росії, Латвії, Литви, Німеччини, Польщі, Болгарії.

4. Свідчення успішного відстоювання прав на знак, зокрема територія, на якій знак визнано добре відомим компетентними органами

Колегія Апеляційної палати взяла до уваги відомості заявника щодо випадків недобросовісної конкуренції, пов’язаної з використанням позначення “Песняры” та паразитуванні окремих суб’єктів господарювання на популярності ансамблю “Песняри” і відомості самого позначення “Песняры”.

Зокрема, заявником зазначено про факти використання позначення “Песняры” для організації і проведення концертів іншими музичними колективами, які не мають нічого спільного з Государственным учреждением “Белорусский государственный ансамбль “Песняри”.

Заявником надано документи, що підтверджують визнання позначення “Песняры” добре відомим в Республіці Білорусь та Російській Федерації. Так, згідно з свідоцтвом на добре відомий знак Республіки Білорусь № 9 позначення “Песняры” визнано добре відомим в Республіці Білорусь відносно Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” станом на 31.12.1992.

Відповідно до свідоцтва на загальновідомий товарний знак Російської Федерації № 92 позначення “Песняры” визнано добре відомим в Російській Федерації відносно Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” станом на 01.01.1985.

За результатами дослідження матеріалів справи, колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що матеріали, надані заявником, свідчать про те, що позначення “Песняры” є відомим широкому колу споживачів, має високу розрізняльну здатність відносно послуг 41 класу МКТП “організація і проведення концертів; шоу-програми”. Проте, стосовно послуг 35 класу МКТП “реклама в комп’ютерній мережі”, відносно яких подано заяву на визнання позначення “Песняры” добре відомим, колегія Апеляційної палати зазначає, що станом на 1 січня 1985 такий вид послуг як інтерактивна реклама, що могла б підтримуватися через комп’ютерну мережу не існував. Крім того, в матеріалах заяви відсутні документальні відомості, які б підтверджували, що заявник надавав та надає такі послуги для третіх осіб.

Колегія Апеляційної палати вважає, що заявником повністю доведені фактори, що можуть впливати на визнання позначення добре відомим. Зазначені фактори підтверджені відповідними доказами і є достатніми для визнання того, що позначення “Песняри” стало добре відомим в Україні для послуг 41 класу МКТП “організація і проведення концертів; шоу-програми” станом на 1 січня 1985 року.

Поряд з цим, колегія Апеляційної палати зазначає, що самостійна українська держава – Україна створена рішенням позачергової сесії Верховної Ради УРСР 24 серпня 1991 року, тому заява Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” про визнання позначення “Песняры” добре відомим на території України підлягає задоволенню станом на 25 серпня 1991 року.

Керуючись Паризькою конвенцією про охорону промислової власності, Законом України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, Порядком визнання знака добре відомим в Україні Апеляційною палатою Державної служби інтелектуальної власності України, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

визнати позначення “Песняры” добре відомим знаком в Україні відносно Государственного учреждения “Белорусский государственный ансамбль “Песняри” щодо послуг 41 класу МКТП “організація і проведення концертів; шоу-програми” станом на 25 серпня 1991 року.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Державної служби інтелектуальної власності України.

Головуючий колегії

В.С.Дмитришин

Члени колегії

Л.А. Цибенко

О.В.Жмурко

Т.М.Шевелева

С.А.Совгиря